

Redaktors sleja
Brīnumus saredzēt
ikdienā

Lasītāji
29. novembra «Zemgale» varēja lasīt sarunu ar Dobeles novada pašvaldības Būvvaldes vadītāju Jāni Kukšu. Rakstā netika minēta sarunas gaitā izskanējusi iestādes vadītāja neizpratne par to, kādēļ vietējie mediji Dobeles Sniegaviru saietu atspoguļo tik salīdzinoši pasīvi – vairāki ārziņi mediji esot izrādiuši daudzkārt dedzīgāku interesi, Jānis Kukša pat saņemis darba pie-dāvajumu kādā no šīm valstīm.

Tas man lika aizdomāties. Kādēļ nereti nenovērtējam to, kas atrodas mūsu degungalā? Kādēļ, brīnumiem, kas sa-stājušies ap mums ik dienas, vienkārši aizslājam garām, it kā to nemaz nebūtu? Kādēļ nereti protam saskatīt, bet nespējam no tiesas apbrīnot? Šādas un līdzīgas pārdomas mani urdīja vairāku dienu garumā, līdz es uz mūsu skaistajiem sniegaviriem iemācījos lūkoties ar pavism jaunu skatījumu. Tie ir tik rūpīgi izgatavoti, noslīpēti, oriģināli un varen gan savā izmērā, gan arī stāstā, par ko zino katrs no tēliem. Tas nav vienkāršs putuplasta apstrādes rezultāts vai kārtējais sniegavīrs pilsētvīdē. Šie objekti ir Dobeles vizītkarte, centīgu mākslinieku darba augli.

Šīs pārdomas nav attiecināmas tikai uz varenajiem objektiem mūsu pilsētā. Tās var pielīdzināt dažādām dzīves situācijām, kas būtu augstu vērtējamas, tomēr mūsu pratos nereti valda vienīgi domas par misēkliem, nepadaritajiem darbiem un otra kaitinošajām iezīmēm. Kādā brīdi mēs tik loti pierodam pie brīnumiem, ka vairs nespējam tos saredzēt un novērtēt. Vai tas, ka es šodien vēl arvien elpoju, redzu, dzirdu, runāju un staigāju, nav brīnums? Un tas, ka šodien nelīst lietus, bet spīd saule? Un kā ar saldu, nepārtrauktu miegu pēc garas darba nedēļas, draugu atbalstu, kaķa mur-rāšanu klēpī, bērna vaigu pie savējā, siltas tējas tasi un labu grāmatu? Vai šie nav tie īstie brīnumi, par kuriem mums būtu jāpriečājas ik dienas vienkārši tāpēc, ka tas viss mums ir dots? Tāpēc šogad aicinu negaidīt Ziemassvētku brīnumu, tā vietā prast saskatīt tos, kas mums doti.

Monta Zile, reportiere

GALVENĀ REDAKTORE
EDĪTE BĒVALDE
Lakraksts «Zemgale» Iznāk
otrdienās, ceturtienās un piektienās.
Redakcijas adrese:
LV-3701 Brīvības ielā 31, Dobelē.
E-pasts zemgale@dobele.lv
www.zemgalesia.lv

Galvenā redakte
Galvenā redakte
Balba Pole
Monta Zile

tel./fakss 63781879
29177262
28638299
28654566

Reklāmai un sludinājumu pieņemšanai
(SLUDINĀJUMUS PIENEM DARBIENĀS)
Brīvības ielā 31) – tel./fakss 63781765,
28635322, e-pasts reklama@dobele.lv
Indeks 3010.
Reģionālais laikraksts «ZEMGALE» Iznāk kopš
1967. gada 1. aprīļa. Reģistrācijas apliecība
Nr. 1121. Izdevējs: «Firma Zemgale» SIA ©

Direktors GUNTARS LĪCIS. Mob. 29245496.
Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atbilst redakcijas viedoklim, par faktu pareizību publikācijās atbilst to autorī, sludinājumos – to iesniedzēji.
2 uzsk. iespiedi., iespistes «Firma Zemgale»
SIA tipogrāfijā, tirāža 2000 eks.
Tālrunis 63781765.

Šogad – sudraba kategorija

(Sākums – 1. lappusē)

šogad dalībnieku bija daudz un konkurence – sīva, kas liecina par aizvien atbildīgāku attieksmi pret uzņēmumu autoparkiem un dzīļāku izpratni, ka labi pārvaldīts autoparks ir viens no uzņēmuma veiksmīgās darbības priekšnosacījumiem, – stāsta KRISTAPS LIECINIEKS, konkursa žūrijas loceklis un apdrošināšanas sabiedrības «BALTA» Transporta produktu un risku parakstīšanas pārvaldes vadītājs.

Konkursā «Drošākais uzņēmuma autoparks 2019» iegūtie zelta, sudraba un bronzas kategoriju apbalvojumi ir viens no kritērijiem sadaļā «Vide» Latvijas uzņēmumu «Ilgspējas indeksā», kas cel uzņēmuma darbības ilgtspējas un korporatīvās atbildības līmeņa kopējo novērtējumu. Turklat daliņa gada balvā uzņēmumu vadītājiem un autoparku atbildīgajiem darbiniekiem dod iespēju iegūt neatkarīgu skatījumu par autoparka stiprajām pusēm un jomām, kur iespējams pil-

nveidoties, saņemot individuālu izvērtējumu un ieteikumus autoparku pārvaldišanas uzlabojumiem nākotnē.

Vaicāts par konkursa norisi un atzinām pēc tās, SIA «DOBELES AUTOBUSU PARKS» valdes priekšsēdētājs ALDIS RUTKIS teica:

– Vērtēšana, kā es to sapratu, notika trijās kārtās. Precīzos kritērijus vērtēšanas komisija mums neatklāja. Pirmajā kritērijā pārbaudīja, vai uzņēmums vispār kvalificējas konkursam. Bija jāaizpilda iesnieguma anketa, kurā bija joti daudz jautājumu. Bija arī jāveic aprēķini – darbinieki šo anketu gatavoja pusotru dienu. Otrajā kārtā notika intervija, tā ilga divas stundas. No rīkotāju puses piedalījās divi cilvēki, no uzņēmuma – trīs (pasažieru pārvadājumu daļas vadītāja Inīta Tērauda, galvenais inženieris Tagils Urga, valdes priekšsēdētājs Aldis Rutkis). Mums bija jāatbild uz dažādiem jautājumiem, jākomentē, kā mēs rīkojamies noteiktā situācijās, kāda ir uzņēmumā

noteiktā kārtība. Kā viena no intervijas sastāvdaļām bija tehnisko aprēķinu dokumentu iesniegšana, uz kuriem balstoties, komisija varētu secināt, vai mēs nosauktās darbības veicam arī praksē. Trešajā kārtā trijiem mūsu autobusiem (diviem mikroautobusiem un vienam lielajam autobusam) tika uzliktas GPS ierices, kuras uzstādīja SIA «Autonams». Divu nedēļu garumā tika kontrolēta mūsu autobusu pārvietošanās, vērtēts, cik pareizi mūsu autobusu vadītāji brauc, skatoties pārvietošanās ātrumu apdzīvotajās vietas, braukšanas uzsākšanu, bremzēšanu. Precīzu informāciju vēl neesam saņēmuši par to, kādi dati tika ievākti, taču šobrīd mums ir iespēja pieprasīt pieķuvi šai sistēmai un apskatīties, kā tad mēs izskatāmies.

Gatavojoties konkursam, mēs dārijām tikai to, kas nepieciešams, lai organizētu ikdienas darbu gan uzņēmuma iekšienē, gan arī klientu apkalpošanā. Pagājušajā gadā mums bija zelta kategorija,

ieguvām arī Satiksmes ministrijas speciālbalvu, jo 49 pārbaužu rezultātā divu gadu periodā uzņēmumā netika konstatēts neviens pārkāpums. Patlaban mūsu uzdevums ir nekrist zemāk, kā arī ik pa laikam atgriezties zelta kategorijā. Precīzu ziņu par to, kādēļ šogad neieguvām zelta kategoriju, nav, taču, mūsu prāt, viens no klupšanas akmeņiem varētu būt Salu tilta remonts, kura laikā joti bieži tika mainītas ātruma zīmes – mūsu autobusu vadītāji šajā zonā «iekrita». Tā nebija apzināta darbinieku rīcība, vienkārši negaidītas pārmaiņas, kādu līdz šim gadiem nebija bijis minētajā zonā. Mūsu šoferi arī ir cilvēki.

Uzņēmums šādu pasākumu laikā var identificēt tās lietas, kuras vēl jāpilnveido, par kurām esam padomājuši, bet vēl neesam īstenojuši. Mēs varam saprast virzienu, kurā doties nākotnē, un tas ir šāda konkursa lielākais ieguvums.

Monta Zile

Lauksaimnieki prasa taisnīgu maksājumu sadali

Trešdien koalīcija, ko veido Baltijas valstu lauksaimnieku nevalstiskās organizācijas, nosūtīja atklātu vēstuli Eiropadomes priekšsēdētājam Šarlām Mišelam, Eiropas Komisijas prezidentei Urzulai fon der Leienai un Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam Deividam Sasoli ar aicinājumu nodrošināt taisnīgu tiešo maksājumu sadali saskaņā ar Eiropas Savienības (ES) kopējo lauksaimniecības politiku. Savukārt nākamnedēļ pirms Eiropadomes sanāksmes Baltijas valstu lauksaimniekiem paredzēts tikties ar savu valstu vadītājiem.

Biedrības «Zemnieku saeima» (ZSA) valdes priekšsēdētāja vietniece MAIRA DZELZKALEJA-BURMISTRE skaidro:

– Sākoties Eiropas līderu jaunajām pilnvarām, mēs, Baltijas valstu lauksaimnieku nevalstiskās organizācijas, ar šodien nosūtīto vēstuli vēlāmies atgādināt par mums svarīgiem jautājumiem, kuriem joprojām nav rasts atbilstošs risinājums. Pirms Eiropadomes sanāksmes, kas notiks 12. decembrī, un diskusijām par ES daudzgadu budžetu 2021.–2027. gadam vēstulē Eiropas līderiem mēs gribam uzsvērt, ka kopš pievienošanās ES 2004. gadā lauksaimnieki no visām trim Baltijas valstīm ir sajē-

muši zemāko tiešā atbalsta līmeni, salīdzinot ar citām dalībvalstīm. Pašlaik tikai 54–60 % no Eiropas vidējā līmeņa. Turklat ražošanas izmaksas ir daudz augstākas nekā vidēji ES – attiecīgi 129 % Igaunijā, 112 % Lietuvā un 113 % Latvijā. Mēs esam norāzējušies arī par aizvien pieaugošo uzsvaru uz vides prasībām, kas varētu radīt vēl lielāku slogu nozarei.

Vēstuli ES līderiem parakstīja biedrības «Zemnieku saeima», Latvijas Lauksaimniecības kooperatīvu asociācijas, Latvijas Zemnieku federācijas, Lauksaimniecības statūtsabiedrību asociācijas un Latvijas Lauksaimniecības organizācijas sadarbības padomes vadība.

Lauksaimnieku aktivitātes neapstāsies tikai ar vēstules nosūtīšanu. Vakar Lietuvā lauksaimnieki piedalījās «Trīs jūru reģionu lauksaimnieku organizāciju vadītāju sanāksmē», kur diskutēja par turpmāko darbības stratēģiju attiecībā uz kopējo lauksaimniecības politiku.

Nākamās nedēļas sākumā visu Baltijas valstu lauksaimnieku nevalstisko organizāciju vadītāji tiksies ar savu valstu vadītājiem. Tikšanās ar Ministru prezidentu Krišjāni

Kariņu paredzēta, 10. decembrī.

Atgādinām, ka gandriz pirms septiņiem gadiem, 2013. gada februārā sākumā, Eiropadome vienbalsīgi vienojās, ka līdz 2020. gadam visām dalībvalstīm būtu jāsasniedz tiezmaksājumu līmenis vismaz 196 euro par hektāru. Solījums nav izpildīts, un Baltijas lauksaimnieku līmenis 2020. gadā būs aptuveni 176 euro.

Līva Norkārkle,
ZSA sabiedrisko attiecību speciāliste